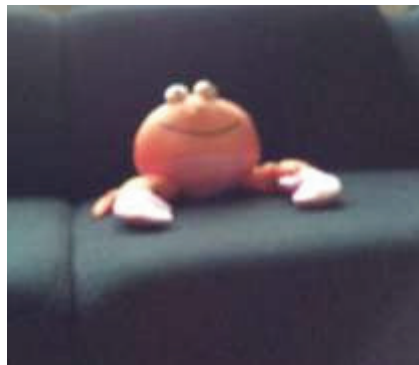

WENDY WIL KROKODILLENTRANEN DROGEN.

Deze dieren komen in het verhaaltje voor.

De rechter leeuw is gemaakt door mijn moeder Paula Croiset- Kool Leiden 1968.
De aap door mij Manja Croiset Hoogland 1979 Een kreeft.

Een (voor) leesboekje of een lesboekje?

WENDY WIL KROKODILLENTRANEN DROGEN.

Het was een sombere woensdagmiddag, de radio stond aan en een mannenstem had het over krokodillentranen huilen.

Mamma en Wendy waren samen in de kamer, de moeder was aan het strijken en

Wendy speelde met haar pop.

“Ik wil die krokodillentranen drogen”, zei Wendy, “ik vind het zo zielig.”

Haar moeder wilde haar uitleggen, wat het betekende, dat het een uitdrukking is. Maar Wendy luisterde niet, ze pakte haar jas en zei: “ik ga naar de dierentuin en ga de krokodillen troosten!” “Daar krijg je geen geld voor, dat is veel te gevaarlijk.” Weer luisterde Wendy niet naar wat mamma zei.

Ze deed alsof ze met haar popje in haar kamertje ging spelen, maar legde het alleen in haar bedje.

Ze hing haar jasje niet aan de kapstok.

Ze pakte haar spaarvarken, sloeg het kapot om geld voor een kaartje te kunnen kopen.

“O Sorry knor-pig”, zei ze: “nou doe ik jou pijn, maar als ik terug ben zal ik je lijmen en ik breng truffels voor je mee, ik heb nou toch geld uit jouw buik gehaald.”

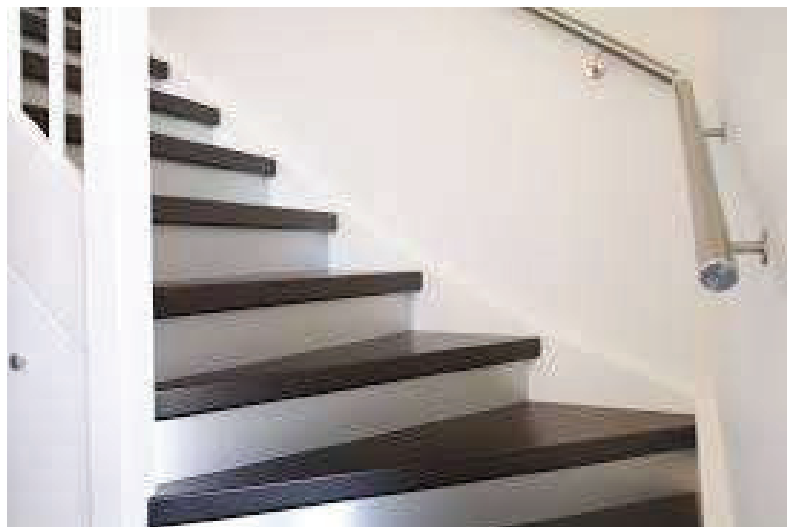

Deze zijn van chocola. Lusten jullie ze? Ik niet.

Ze had van haar moeder, die haar altijd alles wilde leren gehoord, dat varkens daar dol op waren en dat ze dan in de grond wroeten om ze te vinden.

Ze sloop de trap af en deed bijna geluidloos de deur achter zich dicht.

Het regende zachtjes. Zal ik gaan lopen, dacht ze of neem ik de tram.

Nee, laat ik het geld maar voor de dieren bewaren.

NATURA ARTIS MAGISTRA

Het eerste, dat je ziet als je Artis binnen komt.

